

Libretto - Əslı və Kərəm
4 pərdə; 6 şəkilli opera
Üzeyir Hacıbəyov

Mənbə: Üzeyir Hacıbəyovun irsinə həsr olunmuş HAJİBEYOV.com saytı

© 2003 Azerbaijan International

Mətnin yigilması: Nərgiz Abadi

Vebmaster: Aynurə Hüseynova

İştirak edirlər:

İsfahan padşahı—50 yaşında
Kərəm (Əhməd Mirzə)—onun oğlu, 25 yaşında
Keşiş, padşahın xəzinədarı —50 yaşında
Əslı (Qara Sultan) —onun qızı, 15 yaşında
Sofi, Kərəmin yoldaşı—30 yaşında
5 nəfər əyan
Hələb paşası—45 yaşında
2 nəfər zəbtiyyə
Şeyx Nurani—ağsaqqal və ağ geyimli bir şeyx
Səfi—bir qoca kişi
Bəylər, küçə adamları, yol ötən
Bir dəstə qız və sairə

Birinci Pərdə

Zəngidə, padşahın xəzinədarı olan keşis (Arsen) xanın imarəti həyatındə vaqe olur. Həyat gözəl bir bağçadır ki, içində cürbəcür ağaclar və güllər vardır. Sağ tərəfdə keşisin evi görünür, içəri daxil olmaq üçün qapısı vardır. Sol tərəfdə başı qarlı və dumanlı dağlar görünür. Keşisin qızı (Əslı) bağçada bir sərv ağacının dibində oturubdur. Ətrafda keşis ilə bərabər qızlar və oğlanlar oynayıb gülməkdəirlər. Keşis qapısının ağızında əyləşib bağçaya tamaşa edir.

Əslı (kurd-şahnaz):

Qəlbimə bir hiss girmişdir, adı bilməm nədir,
Gah acidır, gah şirindir, heç dadi bilməm nədir.

Bezmişəm ata-anadan, görməyir heç şey gözüm,
Bu pərişan halımın heç illətin bilməm özüm.
Görmüşəm mən bir yuxu, ol yuxuda bir novcavan,
Qədd-qamət sərv tək, gözlər qara, qaşlar kaman.
Sarılıb incə belimdən, bus edər rüxsarımı,
Söyləyir: sevdim səni, tapdım nəhayət yarımı.

Keşiş, qızlar və oğlanlar Əsliyə tərəf gəlib oxuyurlar.

Musiqi: təsnif

Gülüm, söylə sən görək,
Böylə pərişan neçin?

Musiqi

Gülüm, söylə sən görək,
Böylə pərişan neçin?
Bizi eylə hali sən,
Dərdin nədir, dərdin nədir, dərdin nədir?
Hey... tez söylə, tez söylə, tez söylə sən!

Musiqi

Bunca dövlətdən məgər
Razi deyilsən, qızım?

Bunca dövlətdən məgər,
Razi deyilsən, qızım?
Bizi eylə hali sən.
Dərdin nədir, dərdin nədir, dərdin nədir?
Hey... tez söylə, tez söylə, tez söylə sən!

Əsli (şahnaz):

Zərrə qədri dövlətin yoxdur gözümdə hörməti,
Anlamam, billah, nədir dövlətlə dünya ləzzəti.
Eşqdir dərdim mənim, aşiq olub bir oğlana,
Hazırıam qurban edəm öz canımı mən ol cana.

Keşiş:

Sən nəsən, aşiq nədir?
Heç həya etməzmisən?
Kimdir ol oğlan belə?
Kim dəli etmiş səni?
(nəvazişlə)
Gəl, qızım, söylə görüm:
Kim edib aşiq səni?

Əslı (şahnaz):

Görmüşəm mən bir yuxu, ol yuxuda bir novcavan,
Qədd-qamət sərv tək, gözlər qara, qaşlar kaman.
Sarılib incə belimdən, bus edər rüxsarımı,
Söyləyir: sevdim səni, tapdım nəhayət yarımı.

Musiqi**Hami** (təsnif):

Yuxunun var insana böylə əsəri məgər? (2 dəfə)
Yuxu verir insana zövqü səfa, cövrü cəfa, zövqü səfa,
Hey, sən söylə, sən söylə, sən söylə hey!...
(Bir də təkrar)

Musiqi

Hami Əslı ilə durub içəri daxil olurlar. Səhnədə heç kəs qalmır. Bu halda Kərəm ilə Sofi o biri tərəfdən çıxıb bağçaya gəlirlər.

Sofi (bayati-Şiraz):

Sal nəzər, şahzadə, bir bax keşisin bağına,
Həm gülə, həm sünbüllə, gendən görünən dağına.

Kərəm:

Dostum Sofi!
Bu qədər güllər və sünbüllər mənə eşq artırır,
Eşq ilə yanmış çirağa yağ olub da yandırır.

Sofi:

Söylə sən, şahzadə, kimdir aşiqin bir dəm mənə,
Bəlkə mən bu yolda göstərrəm ola xidmət sənə.

Kərəm:

Bir yuxu gördüm, əzizim, bir nəfər nazlı sənəm,
Bus edər, hərdən məni, söylər mənə yarın mənəm.
Qaş qara, gözlər qara, baldan şirindir ləbləri,
Qədd-qamət sərv tək, xumardır şux gözləri.
Qönçə tək açmış dəhanın, dişləri dür danəsi,
Olmuşam, Sofi, o gündən ol qızın divanəsi.

Keşiş çıxıb baş əyir.

Kəsiş (söz ilə): Ey şahzadə, sən bizə çox xoş gəlib sən, səfa gətirib sən! Buyurun bizim xanəmizə!

Kərəm: Çox sağ ol, keşiş, çox razıyıq.

Hamısı bərabər içəri girirlər.

Musiqi

Bir qədər sonra Əsli pərişan bir halda evdən çıxır.

Əsli (söz ilə): Odur...özüdür... yuxumda gördüyüüm oğlandır!

Bayati-kurd

Yandırıb yaxmaqdadır eşq atəşi əndamımı,
Düşmüsəm bir dərdə kim, bilməm özüm əncamımı.
Bar ilahi, tez yetir gəlsin mənim cananımı,
Ya diriltsin bəndəni, ya kim, tez alsın canımı.

Kənarda bir sandaliya üzərinə yıxılıb qalır.

Musiqi

Kərəm dəxi içəridən çıxır, bu da pərişan haldır.

Kərəm: O kim idi?.. o qız kim idi?... Yoxsa mən yenə yuxu gördüm... yuxu...

Musiqi: Şikəsteyi-fars

Yenə gördüm surətin ol məhvəşin odlanmışam,
Tazadan eşqə düşüb, suzi-cigərlə yanmışam.
Gəl, gəl, ey dilbər, məni bu şübhədən eylə xilas,
Gördüyüüm sənsənmi, yoxsa yuxuya aldanmışam?

O tərəfdən Əsli ayağa durub getmək istərkən bunlar bir-birini görürərlər və bir qədər məəttəl qalib qucaqlaşırlar, bəədə Əsli gənara çəkilir.

Əsli (söz ilə): Ah!.. Oğlan, kərəm eylə, bizi görərlər.

Kərəm: Əsli nədir, ey dilbər? (Buraxmayır).

Əsli (dartınır): Ah!.. Kərəm eylə, keşiş babam gəlir.

Kərəm: Əsli nədir, gözəlim!

Əsli: Ah! Kərəm eylə, qorxuram.

Kərəm: Əsli nədir, qorxma!

Əsli: Yox, oğlan, kərəm eylə, kərəm eylə.

Kərəm: Ey nazlı dilbər, qoy sənin adın Əsli olsun, mənim adım Kərəm.

Əsli: Qoy olsun,ancaq qorxuram, keşiş babam çıxıb bizi görər.

Kərəm: Canım Əsli, bir ləhzə mənim ilə otur, səni tapmışam və səndən ayrıla bilmirəm.

Musiqi

Əsli (şikəstə):

Hə gəzərsən məlul-məlul bu yerdə,
Aman Kərəm, məni rüsvay eyləmə!
Məni sənə qismət eyləmiş yəzdan,
Aman Kərəm, məni rüsvay eyləmə!

Kərəm:

Doymadım dadlı-dadlı dilindən,
Aman Əsli, elə sözlər söyləmə!
Gözümü qan bürdü, qorxuram ölümdən,
Aman Əsli, elə sözlər söyləmə!

Musiqi

Əsli:

Heç olurmu buralarda elə iş,
Keşiş babam duyar, eyləyər təftiş,
Duymamışkən tez olgilən qalx, siviş,
Aman Kərəm, məni rüsvay eyləmə!

Musiqi

Kərəm:

Sarılarım incə miyan belindən,
Doymamışam dadlı-dadlı dilindən.
Qorxuram ki, ayrılanan sən məndən,
Aman Əslim, elə sözlər söyləmə.

Musiqi

Əsli (durur ayağı):

Ağam Kərəm, paşam Kərəm, xan Kərəm,
Atış Kərəm, tutuş Kərəm, yan Kərəm.
Əsli olsun sənə qurban, can Kərəm,
Aman Kərəm, elə sözlər söyləmə!

Keşisin səsi gəlir. Əsli Kərəmə baxa-baxa həsrətlə getməyə məcbur
olur.

Kərəm (segah):

Gerçək oldu bu yuxum, tapdım məgər xan Əslimi,
Verməsə, billah, keşiş ölləm əgər xan Əslimi.
Ağlimı aldı başından səndəki sövdayı-eşq,

Kor olmuş gözlərim təkcə görər xan Əslimi.

Sofi (çıxb Kərəmi axtarır və tapır): Ey şahzadə, keşış səndən nigarandır, harada qaldın gəlmədin.

Kərəm (segah):

Tapmışam cananımı, Sofi, mənə rəhm eylə sən,
Noldun, ey birəhm, sən söylə, ona rəhm eylə sən.
Gördüyüm röyadakı dilbər keşisin qızıdır,
Söyləməm, bil kim, bu sırrı tək sənə rəhm eyləsən.

Sofi (söz ilə): Yuxuda gördüğün keşisin qızı imiş?

Kərəm: Odur... özüdür.

Sofi: Daha bundan asan bir iş yoxdur. Şah baban əmr edər, keşış qızını sənə verər. Özü də bu işə çox şükürlər edər, çünki şahzadədən artıq kimə qız vermək olar.

Kərəm: Yox, Sofi, qardaş, mən keşidən çox qorxuram. O qızı mənə vermək istəməyəcəkdir.

Keşış (çıxır): Ey şahzadə səndən nigarən oldum. (kənara) Şahzadə çox pərişanhalıdır, burada bir hikmət vardır. (Onlara). Buyurun eyş-işrətə məşğul olaq.

Sofi: Çox razıyıq. Lakin şahzadə bir qədər kefsizdir. İsfahana getməyimiz lazımdır.

Qızlar və oğlanlar hamısı buraya çıxırlar. Əsli isə qapının ağızında dayanır.

Keşış: Buna heç sözüm ola bilməz. Əmr sizindir. (Kənəra). Çıxb getsələr yaxşıdır...

Kərəm və Sofi: Xudahafiz, səlamət qalasınız. (Hamı baş əyir.)

Musiqi

Həmə:

Xoş gəldin, xoş gəldin,
Xoş gəldin, şahzadə! (2 dəfə)
Yaşasın şahzadə, ömrü onun çox olsun! (2 dəfə)

Kərəm və Sofi gedirlər, Əsli özünü saxlaya bilməyib, birdən hönkür, hönkür ağlayır, hamı mat qalır.

Əsli (segah):

Sən məni tənha qoyub getdin, mənim canım Kərəm,
Rəhm qıl, qoyma məni hicr oduna yanım, Kərəm!
Bilmirəm ata nədir, ana nədir, əqvam nədir,

Sən mənə oldun belə candan əziz, xanım Kərəm!

Kəşis (acıqla):

Qızım, qızım, bu nə işdir görursən.

Təsnif, musiqi ilə bir yerdə
Yoxsa, qızım, şahzadəyə aşiqsən?
Yoxsa, qızım, şahzadəyə aşiqsən?
Bəs elə imiş, bəs elə imiş,
Onda gör səni mən necə edərəm.

Əsli: Bəli, mən şahzadəyə aşiqəm. (Hamıda hərəkət)

Kəşis:

Get gözümdən tez! (2 dəfə)
Rədd ol burdan, rədd ol!
Mən səni sevməm,
Get gözümdən tez,
Get gözümdən tez,
Sən dəlisən, sən dəlisən,
Sən dəlisən, get!

Musiqi

Get, get, get!..

Pərdə

İkinci Pərdə

Birinci Şəkil

İsfəhan şəhərində padşahın sarayında vaqe olur. Saray mümkün mərtəbədə şəşəeli döşənmişdir. Padşah taxtda əyləşibdir, əyanlar dəxi yanına düzülübdlərlər. Kərəm dəxi padşahın hüzurunda ortada dayanıbdır.

Padşah (rast):

Söylə görüm, oğlum, bu qədər ahə səbəb nə?
Gündüz, gecələr ahü fəğan, nalə səbəb nə?
Derlər səni tərsa qızına aşiq olubsan,
Söylə görüm a... bundaki dəsgahə səbəb nə?

Kərəm (söz ilə): Şah baba, izn ver ki, mən öz eşq bəlamı sizə dil ilə deyil, tel ilə qandırırm. Sofi, ver mənim sazımı. (Sofi saz gətirir.)

Padşah: Söylə qulaq asaq!

Musiqi

Kərəm (sazi əlinə alıb çalır):

Keşiş bağçasında bir gözəl gördüm,
Əqlimi başımdan aldı, nə çarə?
Daramış zülfünü, tökmüş üzünə,
Sərimi sevdayə saldı, nə çarə?

Musiqi

Mən də bildim bir keşisin qızıdır,
Səhərdən çıxmış dan ulduzudur,
Yuxuda gördüyüm ol özüdür,
O, halımı bilməz isə nə çarə?

Musiqi

Dərdli Kərəm deyir firqətim qəti,
Kəskindir qılıncı, yürükdür atı.
Ol İsəvi, mən Məhəmməd hümməti,
Həqq dininə dönməz isə nə çarə?

Musiqi

Padşah (rast): Sən xəzinədarım keşisin qızına aşiqsan; burada heç bir ahü-nəva etməli iş yoxdur. Sən səbr elə, mən onun qızını alıb sənə verərəm.

Musiqi

Əyanlar (təsnif):

Əlbəttə, şah buyursa, əgər buyursa, əgər əmr etsə,

Musiqi

Əlbəttə, şah buyursa, əgər buyursa, əgər əmr etsə,
Keşisin sözü olmaz. (2 dəfə)

Nökər (daxil olur): Padşah sağ olsun, xəzinədar keşiş hüzurunuza izn istəyir.

Şah: Söylə gəlsin.

Kərəm keşisin adını eşitcək müztərib hal olur və ağlayır.

Şah: Oğlum, nə oldu sənə, nə üçün ağlayırsan?

Musiqi

Kərəm:

Aşardı qarlı dağın ardına,
Xan Əslim ağlıma düşdü, ağlaram.

Hey ağalar, dayanamam dərdinə,
Xan Əslim ağlıma düşdü, ağlaram.

Musiqi

Eşidib keşisin adını
Xan Əslim ağlıma düşdü, ağlaram.
Duymuşam məhəbbətin dadını,
Sevdiyim xətrimə düşdü, ağlaram.

Musiqi

Şah: Oğlum, sənin bəxtindən keşiş özü hüzuruma gəlibdir. Mən bu gün ondan nişan alaram.

Keşiş daxil olur, baş əyir, əlində bir dəstə açarlar.

Şah: Söylə görüm, xəzinədar, mətləbin nədir?

Keşis: Padşah sağ olsun, tamam otuz ildir ki, sənin çörəyini yeyib, sənə xidmət etmişəm, indi çörəyini mənə halal elə və məni qulluğundan azad elə.

Şah: Keşiş, nə olubdur? Yoxsa məndən və ya mənim adamlarından incimisən?

Keşis: Əstəğfurulla!... Ancaq mən çox qocalmışam, qorxuram ki, xidmətimdə qüsür göstərəm.

Əyanlar bir-birlərinə işarə edirlər.

Şah: İndi ki, azadlıq sənin öz xahişindir, mənim də sözüm yoxdur. Lakin onu bil ki, bu otuz illik xidmətindən mən çox razıyam, məhsərəcən hümmətim üstündə bağı qalacaqdır. Ancaq, keşiş, sən də gərək mənim əmrimi yerinə yetirəsən.

Keşis: Buyur, padşah, can və baş ilə yetirərəm. (Kənara). Ax, qorxuram ki, qızımı istəyə.

Şah: Keşiş, mənim oğlum Əhməd Mirzə sənin qızına aşiq olubdur, (keşisdə hərəkət), sən gərək qızınızı mənim oğluma verəsən.

Keşis (pərişan hal): Padşah sağ olsun, necə ola bilər, dinimiz ayrı, adətimiz ayrı...

Şah: Mən sənin qızınızı müsəlman edərəm.

Keşis (daha da bədhal olub): Padşah sağ olsun, hər nə ağır təklilifin varsa mənə əmr et, lakin bu təklifdən vaz keç (əyanlarda işarələr).

Şah: Yox, keşiş, heç vaxt keçmərəm, gərək qızınızı mənim oğluma verəsən.

Keşiş (yalvarır): Padşah sağ olsun, buyur boynumu vursunlar, amma qızımı əlimdən alma.

Şah: Keşiş, gözümün ağı-qarası bir nəfər oğlum var, mən onun əza va cəfasına razı ola bilmərəm, əmr edirəm ki, öz qızını ona verəsən.

Keşiş: Padşah!..

Şah (qəzəblə): Xamuş!.. Artıq söz lazım deyildir.

Keşiş: Padşah sağ olsun, indi ki, sənin əmrindir, raziyam. Ancaq mənə beş ay möhlət ver ki, toy tədarükü görüm.

Şah: Raziyam möhlətə (Kərəmə); oğlum, daha sənin ahü-nəvan əbəsdir, get, arxayıñ ol! (Kərəm ağlayır).

Şah (təəccübələ): Oğlum, daha niyə ağlayırsan?

Musiqi

Kərəm:

İnanmiram qara keşis sözünə,
Yox etibarım onun özünə;
Salacaqdır məni çölün düzünə,
Xan Əslim ağlıma düşdü, ağlaram.

Musiqi

Uca dağ başında ötüşür quşlar,
Tərlanım uçdu kimlər görmüşlər,
Dərdimi anlamaz bunda keşislər;
Xan Əslim ağlıma düşdü, ağlaram.

Musiqi

Dərdli Kərəm deyir: bu dərdim bitməz,
Yarımın sevdası sərimdən getməz,
Yuz min öyünd ver, biri kar etməz,
Xan Əslim ağlıma düşdü, ağlaram.

Musiqi

Şah (ayağa durur, getmək üçün oğlunun qolundan tutur): Oğlum! Keşis mənə söz verəndən sonra sözündən çıxa bilməz. Beş ay dözərsən, inşaallah, sonra yarın sənə yetişər. İndi gəl gedək səni şikara aparım. (Hamısı gedirlər, keşis bir qədər sonra qayıdır).

Musiqi

Keşiş:

Qaçmaq, qaçmaq, (2 dəfə)

Qaçmaqdan başqa əlacı yoxdur. (2 dəfə)
Getmək, getmək,
Getməsəm əgər əngəlim çoxdur.
(Fikir ilə) Olsam razı... Yox!
Qaçmaq, qaçmaq, (2 dəfə)
Qaçmaqdan başqa əlacı yoxdur. (2 dəfə)
Qacmaq, qacmaq, qacmaq,
Qacmaq!...(Qaçır gedir)

Pərdə

İkinci Şəkil

Zəngidə keşisin bağçasında vaqe olur. Ancaq bu səfər bağçadakı güllər sıñib, solub, ağacların bəziləri qırılıbdır. Sandalyalar alt-üst olubdur. Yenə sol tərəfdə dağlıq və ortada sərv ağacı. Zəngi əhlindən Səfi adlı qoca məyus və kasib bir bucaqda yumrulub yatıbdır. Musiqi çalınırkən səhnə açıq durur. Sonra əyanlar, qoşun, Kərəm ilə padşah kamaldəbdəbə ilə daxil olurlar.

Şah (söz ilə): Bu necə işdir keşiş bizim qabağımıza çıxmadı? Səsləyin keşisi!

Əyanlardan biri: Hey, hey!.. Keşiş, hey, hey!...(Gedir içəri baxır və çıxır); şah sağ olsun heç kəs yoxdur.

Şah: Bu neçə olan işdir?! Yoxsa keşiş məni aldatdı, bu saat onun başını bədənindən cida etdirərəm.

Əyanlardan biri (axtararkən Səfini görür): Şah sağ olsun, burada bir şəxs yatıbdır.

Şah: Durquzun ondan soruşaq.

Əyan (Səfini oyadır): Hey, hey, dur ayağa! (Səfi güc ilə qalxır, gözlərini ovur). Dur, padşah gəlibdir. (Səfi üzü üstə yixılır və səcdə edir.)

Şah: Ey adam, söylə, keşiş haradadır?

Səfi: Atam—anam sənə qurban olsun, padşah! Keşiş budur üç aydır evli-eşikli bu vilayətdən qaçıbdır.

Şah: Ax, məlun!.. (fikrə gedir)

Musiqi

Kərəm (birdən başlayır, üzünü dağlara tutub oxuyur):
Xan Əslim Zəngidən fərar eyləmiş,
Yol verməyin, başı dumanlı dağlar!

Belə getmiş atasılə anası,
Yol verməyin, başı dumanlı dağlar!

Musiqi

İsfahan bəyləri qalxdılar toya,
Zəginin xalqı qaçdılar Xoya,
Aşıq gəldi məşuqundan doya,
Yol verməyin, başı dumanlı dağlar!

Musiqi

Dərdli Kərəm bu eşq ilə bışmışdır.
Sövda üçün bu sərindən keçmişdir.
Əsli, keşiş qaçıb burdan getmişdir,
Yol verməyin, başı dumanlı dağlar!

Musiqi

Həmi (təsnif):

Qara keşiş, qara keşiş,
Fərar etmiş Zəngidən, Zəngidən.
Ax, üç ay edər keşiş burdan sən gedən. (2 dəfə)

Kərəm:

Haqdan mənə, haqdan mənə,
Təqdirdir: aşiqəm, aşiqəm,
Gərəkdir olsun məndə ahü dərdü qəm. (2 dəfə)

Həmi:

Yolun sənin, yolun sənin
Yumrulsun, ay keşiş, ay keşis!
Sən necə qıydın şaha gördün belə iş. (2 dəfə)

Kərəm (Sərv ağacına tərəf gedib oxuyur; segah):

Dur, sərv ağacı, xəbər ver, sorayım.
Sərv ağacı, sənin maralın hanı?
Eşit gəl, eşit ver mənim cavabım,
Sərv ağacı, sənin maralın hanı?

Doğru söyləməzsən qəddin əyilsin,
Dilərəm mövladan belin bükülsün,
Çürüsün yarpağın, şaxın qurusun,
Sərv ağacı, sənin maralın hanı?

Dərdli Kərəm deyir: yanıb tütərəm,
Yarımın yanına bu gün yetərəm;
Viran bağda bülbül olub ötərəm,

Sərv ağacı, sənin maralın hanı?

Musiqi

Şah (şur): Bəsdir, oğlum, bu qədər ah-nəva bəsdir. Mən bu saat hər yerə adam göndərib keşisi tapdıraram.

Kərəm (hicaz):

Yeni bir sevdadır gəldi başıma,
Gəlin halallaşaq, mən gedər oldum.
Gəlib, ya gəlməyib sizi tapmaram,
Gəlin halallaşaq, mən gedər oldum.

Musiqi

Ürəyimdə yanar bunca atəşlər,
Yar əlindən yenə yaralar işlər.
Gülüb oynadığım qızlar, qardaşlar,
Gəlin halallaşaq, mən gedər oldum.

Musiqi

Duz-çörək yediyim qohum-qardaşlar,
Nədir bu fələyin etdiyi işlər,
Gözümdən axıtdı qan ilə yaşlar;
Gəlin halallaşaq, mən gedər oldum.

Şah (şur):

Oğlum, bu nə sözdür danışırsan, danışırsan?
Eşq oduna bunca alışırsan, alışırsan?
Tərsa qızına aşiq olub bunca uyursan,
Mən tək qocanı didəsi giryən qoyursan.
Ölsəm, oğlum, bu hökumət kimə qalsın?
Kim şahlıq edib dövlətin əhvalına yansın?

Kərəm (şur):

Məndən, ata, padşahlıq umma, umma
Mən aşiqi gəl gözü yaşılı goyma.
Haqq aşiqi olmuşam, yəqin bil,
Qoy yarımi axtarım tapım bil.

Musiqi

Həmi (təsnif):

İzn verin getsin, şahım, bu Kərəm (2 dəfə)
Getsin yarın tapsın, alsın o məram. (2 dəfə)
Sənin oğlun, şahım,
Həqdən aşiqdir, aşiqdir, aşiqdir.
Eşqə düşmək, şahım, ona layiqdir,

Layiqdir, layiqdir.

Musiqi

Padşah üzünü dəsmal ilə tutub ağlayır.

Musiqi

Kərəm:

Qəm-qəsavət bu gün başa düzüldü,
Ağla, atam, ayrılığın günündür.
Bizə qismət qurbət eldə verildi,
Ağla, atam, ayrılığın günündür.

Musiqi

Məni kül eylədi elin dilləri,
Bundan belə gözləməyin yolları.
Varayım, gəzəyim qurbət elləri,
Ağla, atam, ayrılığın günündür.

Musiqi

Məni, ata, halal elə gedirəm,
Bir tənbehdir öz-özümə edirəm.
Əslidən başqa özgəni nedirəm?
Ağla, atam, ayrılığın günündür, hey!..(Gedir).

Pərdə

Üçüncü Pərdə

Bir çöldə vaqe olur, çöldə ora-bura yollar vardır. Sol tərəfdə meşədir, sağ tərəf dağlıqdır. Səhnədə Kərəm ilə Sofi dayanıbdır. Musiqi çalır.

Kərəm (üzünü yollara tutub deyir):

Əyri-üyrü gedən yollar,
Yollar, xan Əslimi gördünmü?
Düşmüsəm yarın izinə,
İzlər, xan Əslimi gördünmü?

Əyninə geyibdir saya,
Yanında var cüftə taya,
Sənə deyirəm, sarı qaya!
Qaya, xan Əslimi gördünmü?

Bir dəstə yol ötən gəlib keçirkən bunları görüb dayanır.

Kərəm:

Düşmüşəm yarın izinə,
Qurban olum onun qara gözünə;
Çıxmışam mən çöllərin düzünə,
Düzlər, xan Əslimi gördünmü?

Yol ötənlər (təsnif-tar):

Nə gəzirsən burada, }
Nədir, nədir, nədirlər? } (2 dəfə)
Nərəyədir səfəriz,
Gedir, gedir, gedirsiniz?
Gedir, gedir, gedirsiniz?
Səbəb nədir bu ahə, }
Edir, edir, edirlər? } (2 dəfə)
Nərəyədir səfəriz,
Gedir, gedir, gedirsiniz?
Gedir, gedir, gedirsiniz?

Sofi: Ay qardaşlar bu oğlan haqq aşiqi Kərəmdir. Neçə zamandır keşəf qızı Əslili xana aşiqdır, amma keşəf öz qızını götürüb qaçıbdır, indi bu da yarın axtara-axtara neçə-neçə vilayətlər keçib gəlib bu yerə çatıbdır. Hərgah siz də keşisin qaçmağını bilirsinizsə, bizə xəbər veriniz gedək.

Yol ötənlərdən biri: Ey aşiq! Sənin yarının haraya qaçdığını bilirik. Hərgah bizim üçün bir türkü oxusən xəbər verərik.

Kərəm sazını əlinə alır və yol ötənlər oturub qulaq asırlar.

Musiqi

Kərəm:

Hey...ağalar, yarıımı qaçırdım,
Bəylər, xan Əslimi gördünmü?
Bülbülü şaxdan uçurdum,
Bəylər, xan Əslimi gördünmü?

Musiqi

Əslili huridir bilənə,
Qoynu cənnətdir girənə.
Ceyrana bənzər ceyrana.
Bəylər, xan Əslimi gördünmü?

Musiqi

Obaları oymaq-oymaq,
Olmaz imiş yerdən doymaq.
Ağzı süd, dodağı qaymaq,
Bəylər, xan Əslimi gördünmü?

Musiqi

Mən Kərəməm, düşüb çölə gəzərəm,
Yarımı tapsam, ust-başını bəzərəm,
Min cür cəfa etsə, mininə dözərəm,
Bəylər, xan Əslimi gördünmü hey?!

Onlar: Doğrudan da ki, sən haqq aşiqi imişsən. Ey aşiq, sənin yarın atası ilə bərabər buradan keçib, Hələb şəhərinə qaçıbdır. Onu orada taparsan, amma, ey aşiq, sən gəl burax Əslimi, qal bizim ellərdə.

O biri: Ol bizim əhlimizdən.

Digəri: Bizdə Əslidən gözəl qızlar vardır.

Bir ayırsı: O qızlardan birini al.

Hamısı: Gəl, gəl, aşiq, bizdə qal.

Kərəm (baş bulayır): Ay qardaşlar! Mən İsfahan padşahının oğluyam, hərgah bir yerdə qalib rahat ola bilsə idim, padşah sarayında qalib, şahlıq edərdim. Mən haqq aşiqiyəm, yarımdan əl çəkə bilmərəm.

Bu halda bir dəstə qız gəlir, qızlardan biri oynayıb qalanları oxuyurlar.

Musiqi

Qızlar:

Güli-sünbüllər açılıb bağda,
Açılıb bağda güli-sünbüllər.
Hamı bülbüllər oxuyur tağda.
Oxuyur tağda hamı bülbüllər. (2 dəfə)

Oyun, musiqi

Düzülün, qızlar, əl-ələ verin,
Əl-ələ verin, düzülün, qızlar!
Görəsiz, qızlar, neçə bayramlar,
Neçə bayramlar görəsiz, qızlar! (2 dəfə)

Oğlanlar və qızlar:

Yığışın, qızlar, həmi oğlanlar.
Gülüşüb danışaq
Görüşək danışaq.
Gülə bənzərsiz hərəniz, qızlar,
Sizə aşiqdir hamı oğlanlar! (2 dəfə)

Kərəm:

Xuraman-xuraman gəlin-qızlar,
 Xan Əslimi sizdən görən oldumu?
 Küsmüşəm atadan, anadan, eldən,
 Məni salib Əsli xanım dildən;
 Bir dayanın, sorayım sizdən,
 Xan Əslimi sizdən görən oldumu?

Musiqi

Mənim yurdum dağlar ilə daş olub,
 Məhəbbət sirri hər kəsə faş olub,
 Ağlamaqdan yerim-yurdum yaşı olub,
 Xan Əslimi sizdən görən oldumu?

Musiqi

Ah edəyim, könül, sənin əlindən,
 Qaldıq bir əcayib zarın içində.
 Nəyə ağlayım, nəyə güləyim?
 Qönçə gülüm qaldı xarın içində.

Musiqi

Dərdli Kərəm deyir: vətənim yox mənim,
 Heç kimsə yoxdur sora əhvalım.
 Yordan ayrılalı büküldü belim,
 Qaldıq namus ilə arın içində.

Musiqi

Hamı (təsnif):

Dərdli Kərəm, sən itirdin Əslini; (2 dəfə)
 Get, tap, get, tap yarın, itirdin Əslini. (2 dəfə)
 Haqdan aşiqsən, çək eşqin əzabın; (2 dəfə)
 Get, tap, get, tap yarın, itirdin Əslini. (2 dəfə)
 Qızlar və oğlanlar gedirlər.

Kərəm (yollara sarı):

Ərzurumdan çıxdımı, üç oldu yolum,
 Mən bu yolun hankısına gedəyim?
 Çağırdım gecə-gündüz mövləmi,
 Mən bu yolun hankısına gedəyim?

Musiqi

Sofi qardaş, necə olur halımız?
 İsfahan şəhridir bizim elimiz.
 Bülbül getdi, məhzun qaldı gülümüz,

Mən bu yolun hankısına gedəyim?

Musiqi

Kərəm deyir yetmədim muradıma,
Əslim getdi, qonamadım yurduna.
Hey ağalar, bir dilbərin dərdinə.
Mən bu yolun hankısına gedəyim?

Musiqi

Bu halda Şeyx-Nurani vaqe olur və üzünü Kərəmgilə tutub oxuyur.

Şeyx-Hurani (humayun):

Eşqə giriftar olan.
Zarü pərişan gördüm.

Musiqi

Cəng edib can alanı.
Qanını qəltan gördüm.

Musiqi

(Təkrar o sözlər)
Atəşi-eşqə düşəni,
Çəki-giriban gördüm.

Musiqi

(Təkrar o sözlər)
Hicr oduna yananın,
Qəlbini büryan gördüm.

Musiqi,

(Təkrar)

Şeyx (söz ilə): Ey qərib, sizlər haraya getmək istəyirsiniz?

Sofi: Ey şeyx, biz Hələb şəhərinə getmək istəyirik.

Şeyx: Siz bilirsiniz ki, buradan Hələbə altı aylıq yol var?

Sofi: Xeyr, bilmirik.

Şeyx: Yumun gözlərinizi.

Kərəm və Sofi gözlərini yumurlar, haman dəm hər yer qaranlıq olur bu halda səhnənin dal pardəsi qalxıb, Hələb şəhəri görünür.

Şeyx: Açıñ gözlərinizi.

Bunlar gözlerini açırlar, hər yer işıqlanır. Kərəm və Sofi Hələbin mənzərəsini görüb şad olurlar.

Şeyx: Bax, siz Hələb şəhərinə yetişdiniz (deyib tez çıxıb gedir).

Musiqi

Kərəm:

Şükr eylə, Sofi, xudaya, (2 dəfə)
Hələb Şəhri, Hələb Şəhri!
Hələb şəhrinə gəldik.

Musiqi

Qalxız əlini duaya, (2 dəfə)
Hələb, Hələb şəhri!
Hələb şəhrinə gəldik.

Musiqi

Kərəm və Sofi:

Yetirdi mövlam bizi tez, (2 dəfə)
Hələb şəhri, Hələb şəhri!
Hələb şəhrinə gəldik. (2 dəfə)
Hey....

Musiqi

Dördüncü Pərdə

Birinci Şəkil

Hələb şəhərinin bazارında vaqe olur. Axşam çağıdır, sağ tərəfdə sair evlər var. Sol tərəfdə Keşış və Əslı olan ikimərtəbə və balkonlu ev vardır. Ortada çeşmə qurulub, altı nəfər qız su doldurmaqla məşğuldurlar, evlərin içindən işıq gəlir. Qızlar su doldururlar və oxuyurlar.

Musiqi

Qızlar:

Axşam oldu hey... şamlar yandı, (2 dəfə)
Tez ol, tez ol, qızlar, qaranlıq damdı. (2 dəfə)
Hər kim istər kim, dərdi az olsun, (2 dəfə)
Getməsin ərə, evdə qız qalsın. (2 dəfə)

Musiqi

Axşam oldu hey... obalar yatdı, (2 dəfə)
Qaranlıq çökdü, ay da həm batdı, (2 dəfə)
Arvad olanın dərdi çoxdur. (2 dəfə)

Amma qızların heç dərdi yoxdur. (2 dəfə

Bu halda Kərəm ilə Sofi sağ tərəfdən nümayan olurlar, qızlar onları görüb qorxan kimi olurlar.

Musiqi

Kərəm:

Ey Hələbin gözəlləri,
Altı qızlar, altı qızlar!
Bulaqdan su süzənləri,
Altı qızlar, altı qızlar!

Keşiş bunda gəlib durar,
Xan Əslimi döyər, vurar,
Dərdli Kərəm sizdən sorar,
Altı qızlar, altı qızlar!

Musiqi

Qızlardan biri: Siz kimsiniz və bizlərdən nə istəyirsiniz?

Sofi: Ey gözəl qızlar, sizin bu şəhərə bir keşiş gəlib, öz qızı ilə olur, söyləyin bizi, allah eşqinə, o keşiş harda olur?

Qızlardan biri: Bildim hansı keşisdir, bax o keşis bu evdə olur, bu evdə. (Qızlar gedirlər)

Musiqi

Kərəm (sevinib):

Gəzib-gəzib şəhərləri, kəndləri,
Axır gəlib sənə yetişdim, Əсли!
Unutmuşam cəfaları, dərdləri,
Axır gəlib sənə yetişdim Əсли!

Musiqi

Haqq aşığı söylədilər adıma,
Yetişmədi bir kəs mənim dadıma.
Keçən günlər düşdü mənim yadıma,
Axır gəlib sənə yetişdim, Əсли!

Musiqi

Şah oğluyam, dönmüşəm mən gədayə,
Çıx gəl bəri, verək səda-sədayə,
Dərdli Kərəm desin şükür xudayə,
Axır gəlib sənə yetişdim, Əсли!

Bu halda balkona açılan qapılar taybatay açılıb, Əsli hövlnak bir surətdə balkona çıxır və aşağı baxıb deyir:

Əsli: Kərəm!!!

Kərəm: Can Əsli!

Əsli bihuş kimi olur.

Musiqi

Kərəm:

Gəzib- gəzib şəhərləri, kəndləri,
Axır gəlib sənə yetişdim, Əsli!
Unutmuşam cəfaları, dərdləri,
Axır gəlib sənə yetişdim, Əsli!

Musiqi

Əsli:

Dustaq kimi gəlib qalib bu evdə,
Söylər idim: Kərəm, Kərəm, Kərəm, gəl!
Bilməz idim çarə nədir bu dərdə,
Söylər idim: Kərəm, Kərəm, Kərəm, gəl!

Musiqi

Kərəm:

Ağlar qoyub ata ilə ananı,
İncitmişəm hər bir canı yanarı.
Ötürmüşəm Məcnunu və Sənanı,
Axır gəlib sənə yetişdim, Əsli!

Musiqi

Əsli:

Keşiş babam məni döyüb söyəndə,
Qaçar ikən o kənddən bu kəndə,
Ahu kimi düşüb qalib kəmənddə,
Söylər idim: Kərəm, Kərəm, Kərəm, gəl!

Musiqi

Kərəm:

Şah oğluyam, dönmüşəm mən gədayə,
Çix gəl bəri, verək səda-sədayə,
Dərdli Kərəm desin şükür xudayə,
Axır gəlib sənə yetişdim, Əsli!

Musiqi

Əsli:

Keşiş babam bağlayıbdır hər yanı,
 Yanmaz imiş onun mənə heç canı.
 Gözüm görmür bu işıqlı dünyani,
 Çix gəl bəri, Kərəm, Kərəm, Kərəm, gəl!!

—deyib, ipək nərdivanı aşağı atır, Kərəm nərdivana çıxıb, Əsli dəxi balkondan bədənini aşağı sallayıb, ikisi bir-biri ilə görüşməkdə ikən keşiş bazardan qayıdır və əhvalatı bu halda görüb qışqırır.

Keşiş:

Ay haray! Evimə oğru gəlibdir, ay haray!
 Yığılın buraya!..

Bu qışqırığa iki nəfər zəbtiyyə gəlib, Kərəmi və Sofini tuturlar, camaat dəxi evlərindən bayır çıxıb əllərində fanus olaraq bu əhvalatı görürlər.

Bəziləri: Nə olub? Nə olub?

O birləri: Keşisin evinə oğru-quldur gəlibdir.

Xalq kamal-təəccüb ilə Kərəm ilə Sofinin ora burasına tamaşa edir.

Keşiş (kənara çəkilib): Ax-ax-ax... Tanıdım, odur, padşahın oğlu Əhməd Mirzədir... Yenə gəlib məni tapdı, ax!

Bu halda Hələb paşası daxil olur, yanında iki nəfər zəbtiyyə.

Paşa: Bu nə yiğincaqdır burada? Nə olubdur? Geri çəkilin!

Camaat çəkilir.

Keşiş: Paşam! Bu iki şəxs mənim evimi yarmaq istərkən gəlib üstə çıxmışam.

Paşa (aciqla): Nakəslər! Bu şəhəri sahibsizmi zənn etdiniz? Nə cürət edib quzdurluğa gəlirsiniz? Aparın bunları həbs edin!

Kərəm (əcz ilə): Paşam, izn ver, bir neçə kəlmə sözüm var.

Paşa: Nə sözdür, de görək.

Musiqi

Kərəm:

Yazlıq ömrüm qərib eldə keçirdim,
Heç əhvalım bildirən yox, bilən yox!
Getdi fürsət, əldə ikən qaçırdım,
Qərib qaldım, güldürən yox, gülən yox!

Musiqi

Əlimdən aldırdım nazlı sonamı,
Tərk eylədim atamı, həm anamı,
Döyə-döyə göm-göy etdim sinəmi,
Xəncər alıb dəldirən yox, dələn yox!

Musiqi

Mən Kərəməm, ah çəkərəm, ağlaram,
Dərd bilənin ürəyini dağlaram.
Kimi deyib, kimə ümid bağlaram.
Göz yaşımı sildirən yox, silən yox!

İndi buyur məni aparsınlar həbs etsinlər.

Pərdə

İkinci Şəkil:

Hələb paşasının imarətində vaqe olur. Paşa bir taxt üzərində əyləşib, meypuş qəlyan çəkir. Onun qabağında bir neçə qız oynayır. Bir qədərdən sonra nökər daxil olur, qızlar oyunu kəsib, bir kənarda dayanırlar.

Nökər: Paşam, bir dəstə camaat hüzurunuza izn istəyir.

Paşa: Burax gəlsinlər.

Camaat və Şeyx-Nurani daxil olurlar.

Musiqi

Camaat (təsnif):

Ey paşam, ey paşam,
Kərəmi et azad.
Ey paşam, ey paşam,
Kərəmi et azad, azad et.
Aşıq olub keşiş qızına,
Aşıq olub keşiş qızına. } (2 dəfə)
Ol aşiqdır!

Paşa (şur ilə): Əmr olunsun, gedib dünənki məhbusu buraya gətirsinlər.

Şeyx Nurani (Osmanlı üstə):

Aşıqə etmə əziyyət, ey paşam,
Aşıqin üftadədir, üftadədir, üftadədir.
İstəsə aşiq əgər öz canını,
Yar üçün qurban edə amadədir.

Camaat:

Aşıq olub keşiş qızına,
Aşıq olub keşiş qızına. } (2 dəfə)
Ol aşiqdır!

Seyx (yenə təkrar haman sözlər başqa tərkib musiqi ilə):
Kuhkəm nəqşin çəkib, Şirinə vermiş bir fərib,
Gör nə cahildir, yonar daşdan özünə bir rəqib.

Camaat:

Aşıq olub keşiş qızına,
Aşıq olub keşiş qızına. } (2 dəfə)
Ol aşiqdır!

Oxuyub gedir. Kərəmi gətirirlər, əllərində zəncir vardır.

Paşa (söz ilə): Ey şəxs, sən kimsən və nəcisinə söylə!

Kərəm:

Mən Kərəməm, İsfahandır elimiz,
Ördək uçdu, viran qaldı gölümüz.
Qoy olsun, necə olur halımız,
Qurban olsun yar yolunda canımız.

Musiqi

Ayri düşdüm vətənimdən, elimdən,
Gör kim nələr çəkdir eşqin əlindən.
Hər şəhərdə xəbər aldım gələndən,
Hələbdədir Əsli - mənə dedilər.

Musiqi

Dərdimi duyanlar cümlə ağladı,
Bəylər tutdu qollarımı bağladı,
Ürəyimi eşq oduna dağladı,
Burda mənə quldur adı verdilər.

Musiqi

Yandi ciyərciyim döndü büryana.
Axdi çəşmim yaşı döndü ümmanna.

Gətirdilər məni ulu divana,
Bağladılar ayağımı, əlimi.

Musiqi

Dərdli Kərəm qoydu başın qəzaya,
Yar ilə getmədi xəlvət odaya.
Çox şüklərlər olsun bari-xudaya,
Kəsmədilər ağızimdakı dilimi.

Paşa: Ey oğlan, sən keşisin qızına aşiqsan və adın Aşıq Kərəmdir. Özün də İsfahan padşahının oğlusan, öylədirmi?

Kərəm: Öylədir, paşam.

Paşa: Əmr olunsun, keşiş və qızı buraya gəlsinlər. (Nökər gedir). Açıñ Kərəmin əlini. (Açırlar). Aşıq Kərəm, sən gəl keşiş qızından əl çək sənə bu şəhərdə hansı gözəli desən alaram.

Kərəm: Paşam, bizim öz vilayətimizdə gözəllər çox idi, lakin mən ürək sevəni istirəm, başqa məramım yoxdur.

Paşa: Ya istərsən gəl səni vətənə göndərim get.

Kərəm: Vətən mənə Əslidən əziz olsaydı, onu buraxıb bunun dalınca düşməzdim.

Bu halda keşiş və Əсли daxil olurlar. Əсли və Kərəm bir-birni görçək bihuş olurlar.

Paşa: Keşis, bu oğlan quldur deyilmiş bu sənin qızına aşiqdir. Sən gəl qızı ver ona, rəhm elə! Mən sənə nə qədər desən dövlət verərəm.

Keşis: Paşam, əgər mən dövlət sevən olsaydım İsfahan padşahının sözünü rədd etməz idim. Mən öz qızımı, qızımın milliyətini hər şeydən əziz tuturam.

Paşa: Sən bilirsən ki, bu oğlan sənin qızının aşiqidir.

Keşis: Bilirəm.

Paşa: Və bilirsən ki, qızın buna aşiqdır.

Keşis: Bilirəm.

Paşa: Və bilirsən ki, iki aşiqı mərama çatdırmaq savabdır.

Keşis: Bilirəm.

Paşa: Bəs nə üçün mane olursan?

Keşiş: O mənim atalıq haqqımdır.

Paşa: Kesiş, sən gəl bu işə razı ol, yoxsa...

Keşiş: Paşa, İran vilayətində mənim hörmətim padşah hörmətinə bərabər idi, amma mən yenə də oradan qaçıb, sənin şəhərinə gəldim və sənin gölgənə qıṣıldım, hərgah sən də məni incitmək istəsən, özgə bir şəhər hakiminə pənah apararam.

Paşa (Kərəmə): Ey oğlan, sən müsəlmansan, bu erməni qızı, sən gəl bundan əl çək, gəl özünə özgə bir qismət axtar.

Musiqi

Kərəm:

Hey ağalar, necə edəyim,
Mən dönərəm, könül dönməz.
Bir gözələ düşdü könlüm,
Mən dönərəm, könül dönməz.

Musiqi

Kəklilik kimi səkişindən,
Köküs əlvan naxışından,
Bir hərami baxışından,
Mən dönərəm, könül dönməz.

Musiqi

İstəmirəm başqa özündən,
Mənə söylə Əsli sözündən.
Əsli kimi keşiş qızından,
Kərəm sevdilə Əsli xanı.
Mən dönərəm, könül dönməz.

Musiqi

Yoluna qoymuşam canı,
Gözümdən axıtdı qanı,
Mən dönərəm, könül dönməz.

Musiqi

Paşa: Ax!.. Qoy indi bir qızdan soruşum, hərgah qız sənin yanında oğlana getmək istəsə o halda, keşiş, gərək heç bir sözün olmasın. Olsa da sənə cəza elətdirərəm. Ey qız, söylə görüm, sən Kərəmə aşiqsanmı və Kərəmə getmək istəyirsənmi?

Musiqi

Əsli:

Kərəm mənə, mən Kərəmə aşiqik,
Ver Kərəmə məni, paşam, rəhm elə.
Hər ikimiz aşiqliyə layiqik,
Ver Kərəmə məni, paşam, rəhm elə.

Musiqi

İllər ilə həsrətini çəkirdim,
Gizli-gizli qan-yaşımı tökürdüm,
İki əlli bir başımı döyürdüm,
Ver Kərəmə məni, paşam, rəhm elə.

Musiqi

Qorxum yoxdur keşiş babamdan mənim,
Dözə bilməm, təngə gəlibdir canım.
Mənim yarımancaq Kərəmdir, Kərəm,
Ver Kərəmə məni, paşam, rəhm elə.

Musiqi

Həmi (musiqi - təsnif): Keşis razı ol bu işə!

Keşis: Olmam, olmam.

Camaat: Keşis razı ol bu işə!

Paşa: Razi ol, razi ol (deyib qılınıcı siyirmək istəyir).

Camaat: Əslini ver Kərəmə.

Keşis: Verməm, verməm.

Camaat: Əslini ver Kərəmə.

Keşis: Olmam, olmam!..

Paşa: Razi ol, razi ol (qılınıcı sıvirir və keşisin üstünə qalxır).

Keşis: Ver, ver, ver Əslini Kərəmə! Əmma hərgah bunlar həqiqi aşiqdirlərsə, gərək bu dünyada kam almasınlar! Almasınlar! Almasınlar! (Deyib çıxb gedir).

Paşa: Al oğlan öz yarını apar!

Əsli ağlayır, Kərəm hövlnak bir haldadır ki, guya canı odlanır. Əsliyə tərəf əllərni uzadıb oxuyur.

Musiqi

Kərəm:

Gəl, gəl, Əslim, yetər, ağlama,
Yanaram, Əslim, yanaram!
Ciyərim artıq dağlama,
Yanaram, Əslim, yanaram, hey!..

Rəhm elə bir gəl halıma,
Atəş düşübdür canıma,
Öləndə gəl məzarma,
Yanaram, Əslim, yanaram, hey!..

Mən Kərəməm, haqq aşiqiyəm,
Aşıqlıyə mən layiqəm,
Rəhm eylə tez, mən yazığam
Yanaram, Əslim, yanaram!

Kərəm söyləməz adıım,
Ərşə dayandı fəryadıım.
Əldən getdi muradıım,
Yanaram, Əslim, yanaram!
Yanaram, yanaram, Əslim, yanaram, yanaram, hey!..

Deyirkən hər tərəfdən alov çıxıb odlanıb yanır. Əsli də əlindəki xəncərini çıxarıb, sinəsinə çaxır və yaxılıb olur. Bütün məclis əhli mat və məəttəl qalib, kəmali-heyrətdə ikən pərdə yavaş yavaş enir.

Pərdə